

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Amano ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis i mēse nouē. occurētib⁹. Fo. cclxxii.

gelii matthei. xv. cōmentariorū libros edidit. In. rñ. prophetis plurima cōmētat⁹ est. Extant eius epistolae ad philippū imperatorem eiusq; cōiugem seuerā. Itē ad fabianū papaz et plurimos ecclesiarū p̄ncipes p̄ catholicā fide. Extat et alie ad diuersos scrip̄te: quarum centum numero scribit eusebi⁹ in libros digestos se tradidisse memorie.

De sc̄tis ocyselloz victoria mar. Cap. lxx.

Ocyell⁹ ⁊ victoria martyres a puicie hispāie passi sūt: q̄ post diuerla eis supplicia illata ob cōfessionē nois xp̄iani victoria martyriū gladio cedente peipe meruerūt: ibiq; septē colunt: vbi etiā ob cōmedationē p̄ciōse mortis eorū eodē die t̄porz martyriū rose oze singul⁹ anis diuinit⁹ colligūt. Qui passi sūt. xv. kal. decē. hec ado.

De sancto Amāno ep̄o. Cap. lxxi.

Aurelian⁹ ep̄o

ap̄o aurelianum claruit t̄p̄e honozij impatoris: q̄ beato eurtio in ep̄atū eiusdez ciuitat⁹ successit. Ingressus autē ciuitatē postulatit cui dē exagrippino militū p̄fecto vt vinculis cōpeditos relaxaret: qd̄ dum ille facere renuisset: lapis repēte de turri decidit: ⁊ caput exagrippini p̄cussit: q̄ pene exanime domū delato: sc̄tus amān⁹ ad eū intrauit: ⁊ orationē p̄ ipso effudit: statimq; sanguis de cerebro manare destruit. Ille autē morz liberatus ⁊ penitens: vt sc̄tus vir postulauerat: cōpeditos absoluit. Cū ecclēsiā suā altius extolli faceret: melius quidā p̄homagister de tecto lapsus quasi in extremis iacebat. extinctus: sed postq̄ sc̄tus ep̄us eū tetigit: et per manū apprehēdit cōtinuo surrexit illesus. Post hoc aurelianē sis ciuitas ab attila gothoz rege obsessa est. Cū autē sup̄ muri aditū letanias cū reliquijs sc̄torū celebrans cū populo cūcūret: sacerdos quidā a barbaris capt⁹ eū redarguit dicens q̄ similia in alijs ciuitatib⁹ fecerunt et nihil eis p̄fuerat: quod cū ille dixisset: p̄im⁹ et pirauit. Verū dū gorhi vrbē ipugnarent: amān⁹ murū ascēdēs: cōtra hostes expuit: ⁊ subito tantus: sup̄ eos iber descēdit: vt a dimittēdo p̄lo oino compulsi ad castra redierint. Dū autē ep̄s ad eos exiisset: ⁊ pro p̄plo intercedēs ab attila nihil penitus obtinere potuisset: s; die sequētī a duersarij vrbē vidē lenē intrātes plaustra eoz spolijs oneraret. Amān⁹ p̄ sp̄m arelatū delat⁹ etiā p̄ficiū romanū in subsidiiu uocauit: q̄ cōcūc⁹ eodē die diuino nutu cū exercitu suo illuc deueniens: gothos iuadēs expugnauit: ipsos de ciuitate

maxima cede fugauit. De autē meritis sui sancti omnes ciues illesos p̄seruauit: p̄ter illos qui de meritis amāni diffisi ianuas aduersarijs reserant: quā etiā victoria ybertas immensa fructuū est subsecuta. Quieuit autē sanctus in dño anno honozij imperatoris. xv. kalendas decembris.

De sc̄to gregorio ep̄o turoñ. Cap. lxxii.

Regorius

turoñ. ep̄s ordinat⁹ ē anno iustiniāni se

ptimo: vt ait sigibertus: in oibus clarus. Hic de aluermia nat⁹: dñi p̄tes illas trāsiret: ⁊ orta tēpestas atq; tonitrua ⁊ fulmina oēs exiterent: ipseq; reliquias quas ad collū gerebat tēpestati ostendisset: diuisus nimbus a dextra eius ⁊ leua iter illesum p̄terentibus dimisit. Ipse autē ex hoc aliquantū inani gl̄ia mot⁹ p̄tinuo diuino iudicio de equo cecidit: ⁊ allisus dieb⁹ pluribus decubuit. Sicq; ab inde de p̄p̄is meritis non esse p̄sumendū didicit. Anno igit. clxxij. post obitū sancti Martini cathedra turoñsem regendā accepit: q̄ ecclesias plures cōstruxit: ⁊ libros plurimos cōpilauit: atq; signozū mirabilib⁹ claruit. In quadā em villa cū domus paup̄is rustici igne accensa esset: que aqua deficiēte oino extingui nō valeret: p̄ductis de sinu reliquijs itque oppositis domū cū reb⁹ omnibus ab incendio liberauit. In remensi oppido referēdarii quendā sigiberti: qui dieb⁹ pluribus aure vna surduerat: dū h̄mocinaret ad auditū clarū reduxit. Apud pictauiū post oronem factā ad sepulchrū sancti hylarij: duz radegūdem regina visitasset: ⁊ ipsi ambo diuinis colloquijs mutuo instaret: oleū qd̄ ante crucē sancti hylarij guttatim manare cōsueuerat infra vnā horā intantū p̄fluit: vt se p̄tariū exundaret. Et cum inde discessisset: et dicta regina in pace quieuisset gregorius per nunciū requisitus ipasum sepeliuit. Hic annis. xij. ante beatū gregoriū papā magnū ep̄s factus: eo in p̄tificatione sublimato. romā adit: ⁊ eidē in amicitia cōiunct⁹: ab eodē honozifice suscept⁹ ⁊ tractat⁹ fuit. Cū autē gregorius papa gregoriū ep̄m vti statuerat pusillū miraret: tante virtutis viz: audiuit ab eodē versiculū illum. Ipse fecit nos ⁊ ⁊ ipsi nos. qui ei⁹ cogitationē ab eo per spiritū cognitā nouit: ⁊ ab eodē remā postulauit. Et de viri meritis admiratus eu est amplius reuerit⁹. Quieuit in dño vir sc̄tus. xv. kal. decēb⁹. Sepultusq; est i ecclesia turoñ. ad leuā b̄i martini. Hic fr̄acoꝝ regū scripsit h̄istoriā incohās a feramūdo p̄mo ipso